

tione, actimore perculti, nibil ante oculos positum aspiciamus; sed in medio angelorū choro nos esse, et eundem, quem illi, cultū Deo nos persoluere arbitremur. Etenim cætera illorum omnia, et nostra, ut natura, vietus, sapientia, & quidquid dixerit quispiam, longo intervallo inter se distant: preicationis autem officium est hominibus commune cum angelis, neque est aliquid, quod sit inter medium in iis, quæ ad preceandum pertinent.

Hac segregaris à peccudib., hæc te angelis iungit. hac breui sane illorū reipublicæ, illorum vite, viuendi querationi, dignitati, nobilitati, sapientiae, intelligentiae adiungetur, qui omnem simbi vitam in precibus ponendam putabit. Quid enim sanctius iis fiat, qui

εῷ σωεχομένος, μηδὲν τῶν παρόντων ὄραν, αλλὰ μέσῳ τῶν ἀγγέλων ἐσάνου νομίζειν, καὶ τιμῶν τινας ἔκείνοις λατεῖσαν ἀπέτελεν. τὰ μὲν γὰρ ἀπλα πάντα τολμεῖσαν τὸν οὐρανόν, Καὶ φύσις, Καὶ διάνοια, Καὶ σοφία, Καὶ σύνεσις, Καὶ πάντα ὅλα αὖτις θεοῦ. πρεσβύτερος ἦν οὐρανὸς ἐργον ἀγγέλων ὅμοιος ἡ αὐθεώπων· καὶ σὺν αὐτῷ μέσον γένεντας εἰς Φύσεως, τάχεις τοιούτου.

Αὕτη σε χωρίζει τῶν ἀλόγων, αὕτη σωάπτει τοῖς ἀγγέλοις· ταχέως δέ οἱς εἰς τὴν ἔκείνων μεταστρέψασθαι τοιούτους, καὶ βίον, καὶ διάνταν, καὶ λυμάν, καὶ διγλύφαν, καὶ ζωφίαν, καὶ σώεσιν, πάντα τὸν βίον τοιούτους, καὶ τὴν τοιούτην λατεῖσαν παχδάζων ἐχόνταν. οὐ γὰρ αὖτις προσέρχεται γέν-